

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2015r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Szostak - Szydłowska
Sędziowie:	SSO Cezary Olszewski (spr.) SSO Aneta Ineza Sztukowska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2015 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. K.**

przeciwko H. D.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego H. D.

od wyroku Sądu Rejonowego w Elku

z dnia 26 stycznia 2015r., sygn. akt I C 809/13

1. Oddała apelację;
2. Zasądza od pozwanego H. D. na rzecz powoda M. K. kwotę 450 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem II – giej instancji.

Sygn. akt: I. Ca. 140/15

UZASADNIENIE

Powód M. K. wystąpił z pozwem przeciwko H. D. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) Centrum (...) w E., w którym domagał się zasądzenia kwoty 2.500 zł z ustawowymi odsetkami od 27 lipca 2013 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wyjaśnił, że zawarł z pozwanym umowę o dzieło, której przedmiotem była naprawa skrzyni biegów w samochodzie V. (...) nr rejestracyjny (...) oraz wymiana zaworów i oleju. Pozwany wystawił fakturę z zapisem, iż udziela na naprawę 12-miesięcznej gwarancji. Po upływie trzech miesięcy zauważył, że skrzynia biegów znowu źle funkcjonuje i zwrócił się do pozwanego o dokonanie ponownej naprawy; pozwany jednak odmówił. W konsekwencji

powód pismem z dnia 17 lipca 2013 r. odstąpił od umowy. Dodatkowo zwrócił uwagę, iż w ekspertyzie wykonanej na jego zlecenie wprost stwierdzono, iż naprawa wykonana przez pozwanego nie była skuteczna.

Nakazem zapłaty z dnia 7 października 2013 r. w sprawie o sygn. akt: I. Nc. 1460/13 Sąd Rejonowy w Elku uwzględnił w całości powództwo.

Sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty wniósł pozwany H. D. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) Centrum (...) w E. i domagał się oddalenia powództwa w całości. Podniósł on, iż poinformował powoda, że prawidłowa naprawa skrzyni biegów wymaga użycia nowych części, jednak powód zdecydował się na naprawę przy użyciu części używanych. Ponadto koszt naprawy przekroczył kwotę.

Powiatowy Rzecznik Praw Konsumenta w E., występujący po stronie powoda, domagał się uwzględnienia powództwa.

Wyrokiem z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie o sygn. Akt: I. C. 809/13 Sąd Rejonowy w Elku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.500 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 lipca 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 107 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania w sprawie, jak też nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Elku kwotę 809,50 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania w sprawie.

Z ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd Rejonowy wynika, że powód M. K. zawarł umowę z pozwanym H. D. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) Centrum (...) w E. w marca 2013 r., której przedmiotem była naprawa skrzyni biegów w samochodzie V. (...) nr rejestracyjny (...). Powód za naprawę zapłacił kwotę 2.500 zł, a pozwany udzielił gwarancję za usługę na okres 12 miesięcy. Po upływie ok. 2 miesięcy, powód stwierdził, iż skrzynia biegów funkcjonuje nieprawidłowo i po wymianie korespondencji między stronami odstąpił on od umowy żądając zapłaty kwoty 2.500 zł w terminie 7 dni od dnia 17 lipca 2013 r. Na własne zlecenie pozyskał również opinię rzeczoznawcy z zakresu techniki motoryzacyjnej, z której wynika, iż naprawa dokonana w marcu przez pozwanego nie była skuteczna.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy zważył, że strony zawarły umowę regulowaną ustawą z dnia 21 lipca 2002 r. o szczególnych zasadach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego, która to umowa nie została zrealizowana prawidłowo. Kolejny mechanik, który naprawiał samochód po naprawie dokonanej przez pozwanego wyjaśnił, że do czasu realizacji przez niego usługi, skrzynia biegów w ogóle nie była wymontowywana, a sama wymiana oleju nie służyła naprawie skrzyni biegów. Okoliczności te znajdują również potwierdzenie w opinii biegłego sądowego R. S., w której stwierdzono, że naprawa skrzyni biegów nie została dokonana zgodnie z metodyką napraw - z zasadami sztuki z dziedziny mechaniki pojazdowej. Biegły wskazał też, że do naprawy winien być użyty olej (...), a nie (...), a sama wymiana oleju nie mogła być jedynym elementem naprawy, gdyż jest to czynność usługowa, a nie naprawcza.

W tych warunkach Sąd Rejonowy uznał, że powództwo zasługuje na uwzględnienie.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł zgodnie z art. 98 k.p.c., zaś o wydatkach skredytowanych przez Skarb Państwa, na mocy ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zarzucając Sądowi Rejonowemu:

- 1) brak legitymacji procesowej po stronie pozwanego, gdyż pozwany nie był stroną umowy o dzieło, o czym Sąd informował powoda na rozprawie w dniu 13 stycznia 2015 r.,
- 2) błąd w ustaleniach faktycznych polegających na błędnym stwierdzeniu, że pozwany prowadził działalność gospodarczą pod nazwą (...) Centrum (...), a w związku z tym był stroną umowy,
- 3) naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na rozstrzygnięcie, tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnej oceny materiału dowodowego skutkiem czego było wyciągnięcie błędnych wniosków, a mianowicie

przyjęcie, że to pozwany wykonał niewłaściwą naprawę podczas gdy z materiału dowodowego wynika, że kolejną naprawę wykonał inny podmiot i być może ten podmiot wykonał ją niewłaściwie,

4) naruszenie przepisów prawa materialnego, mające istotny wpływ na rozstrzygnięcie, tj. art. 1 ustawy z dnia 21 lipca 2002 r. poprzez jego zastosowanie i w konsekwencji przyjęcie, że strony łączyła umowa konsumencka podczas gdy powód nie prowadził działalności gospodarczej a stroną pozwaną winien być zupełnie inny podmiot, co wynika z faktury wystawionej powodowi za usługę.

Wskazując na powyższe, skarżący wniósł o zmianę wyroku Sądu I instancji poprzez oddalenie powództwa oraz zasądzenie od pozwanego na jego rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje, ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i pozostawienie temu Sadowi do rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

W odpowiedzi na apelację, powód wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania za instancję odwoławczą, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w pełni podziela ustalenia faktyczne oraz rozważania prawne poczynione przez Sąd Rejonowy i przyjmuje je za własne, natomiast zarzuty oraz twierdzenia strony skarżącej podniesione w apelacji nie mogą stanowić podstawy do wykazania nieprawidłowości wydanego w niniejszej sprawie orzeczenia Sądu Rejonowego.

W pierwszej kolejności należy uznać za chybiony zarzut apelacji, w której skarżący zarzucił, iż nie posiada legitymacji procesowej. Co istotne, wskazać należy, że firmą osoby fizycznej jest jej imię i nazwisko (art. 43⁴ k.c.). Dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie ma zatem znaczenia, w jaki sposób pozwany określał swoją działalność gospodarczą i pod jaką nazwą występował. Poza sporem pozostaje fakt, że to pozwany przyjął wykonanie usługi polegającej na naprawie skrzyni biegów w samochodzie powoda, wydał powodowi przedmiot umowy i uzyskał z tego tytułu wynagrodzenie. W związku z powyższym stwierdzić należy, że w orzeczeniu kończącym postępowanie Sąd Rejonowy prawidłowo oznaczył stroną pozwaną wskazując ją z imienia i nazwiska. Nadmienić przy tym należy, że braku swojej legitymacji procesowej w toku postępowania pierwszoinstancyjnego pozwany nie kwestionował. Wręcz przeciwnie, zajmował stanowisko w sprawie, szeroko opisywał zakres swojej usługi i nie podważył, iż uczestniczył w zawarciu z powodem umowy i ją realizował.

Uzupełniając jedynie wywód prawny Sądu Rejonowego, wskazać należy w niniejszej sprawie znajdzie zastosowanie ustawa z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (obecnie uchylona). Odesłanie do stosowania tej ustawy znajduje się w art. 627¹ k.c., zgodnie z którym do umowy zawartej, w zakresie działalności przedsiębiorstwa przyjmującego zamówienie, z osobą fizyczną, która zamawia dzieło, będące rzeczą ruchomą, w celu niezwiązanym z jej działalnością gospodarczą ani zawodową, stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży konsumenckiej. Natomiast ustawa z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumentach (Dz. U. z 2014 r., poz. 827) w art. 51 stanowi, iż do umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. W związku z powyższym, zdaniem Sądu Okręgowego, w niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy o sprzedaży konsumenckiej.

Nie ulega wątpliwości, że powód oddał pozwanemu samochód w celu naprawy skrzyni biegów. Naprawa ta nie została w żaden sposób ograniczona do fragmentarycznej jej części i nie sprowadzała się tylko do płukania olejem skrzyni biegów i wymiany elektrozaworów. W konsekwencji Sąd Okręgowy uznał twierdzenia pozwanego za niewiarygodne. Logicznym jest, że osoba pozostawiając samochód do naprawy i płacąc kwotę 2.500 zł za wykonaną usługę, oczekuje, że skrzynia biegów zostanie naprawiona. Zdaniem Sądu Okręgowego, kwota 2.500 zł jest na tyle wysoka, że powód miał prawo oczekiwać uzyskania kompleksowej naprawy skrzyni biegów. Należy również zauważyć, że skrzynia biegów nie była wymontowywana z pojazdu powoda i w związku z powyższym należy stwierdzić, że trudno jest uznać

za polegające na prawdziwości twierdzenia pozwanego dotyczące okoliczności tylko fragmentarycznej naprawy skrzyni biegów, a pozostawienia niesprawności co do pozostałych elementów, które rzekomo miały być nienaprawiane na skutek życzenia powoda. W związku z powyższym należało przyjąć, że prawidłowe wezwanie pozwanego do usunięcia usterki w pojeździe powoda, który odmówił jej usunięcia dało po stronie powoda podstawę do odstąpienia od umowy i domagania zwrotu świadczenia. W związku z powyższym, w ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie znajduje zastosowanie art. 8 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, który daje podstawę do żądania zwrotu zapłaconego świadczenia w sytuacji, gdy naprawa okazała się nieskuteczna.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

O kosztach postępowania odwoławczego, mając na względzie jego wynik, Sąd II instancji orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz na podstawie § 6 ust. 3 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461).